

9 Νοεμβρίου, 1994

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, Διστές]

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΠΑΤΤΙΚΗ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

*Εφεσίβλητης.**(Ποινική Έφεση Αρ. 5804).*

Ποινή — Δήμευση — Διακριτική ευχέρεια — Εφαρμοστέα κριτήρια για άσκηση της — Η ποινή της δήμευσης δεν πρέπει να είναι δυσανάλογη με τη βαρύτητα του αδικήματος.

Ο κατηγορούμενος παραδέχτηκε κατηγορία εγκατάστασης μηχανής παιγνίου χωρίς άδεια, κατά παράβαση των άρθρων 6B(1), 5
(2)(α), (4) και 6Δ του περί Οίκων Στοιχημάτων και Κυβείας Νόμου, Κεφ. 151 όπως τροποποιήθηκε. Το Δικαστήριο του επέβαλε πρόστιμο ΛΚ50.- και διέταξε επίσης την κατάσχεση δύο μηχανών παιγνίου. Η έφεση αφορά μόνο το διάταγμα κατάσχεσης των 10
πιο πάνω μηχανών.

Το Εφετείο επέτρεψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι:

1. Όπως έχει νομολογιακά καθιερωθεί, κριτήρια για άσκηση της διακριτικής ευχέρειας της ποινής της δήμευσης, είναι η σοβαρότητα του αδικήματος, τα περιστατικά της υπόθεσης και η αξία του αντικειμένου. Η ποινή της δήμευσης δεν πρέπει να είναι δυσανάλογη με τη βαρύτητα του αδικήματος και πρέπει να εξετάζεται ως μέρος της συνολικής ποινής. Η έλλειψη στοιχείων, αναφορικά με την αξία των αντικειμένων για τα οποία η δήμευση επιβάλλεται μπορεί να οδηγήσει στην ακύρωσή της. 15

2. Το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν έδωσε κανένα λόγο για την κατάσχεση των δύο μηχανών παιγνίου ούτε και είχε ενώπιόν του την αξία των μηχανών αυτών για να μπορέσει να αποφασίσει ως μέρος της συνολικής ποινής κατά πόσο η ποινή ήταν δυσανάλογη με τη βαρύτητα του αδικήματος. 20

Η έφεση επιτρέπεται. Η ποινή της κατάσχεσης των υπό κρίση αντικειμένων ακυρώνεται. 25

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Zanos v The Police (1963) 1 C.L.R. 57

Παναγιωτίδης ν Αστυνομίας (1991) 2 Α.Α.Δ. 78.

Έφεση εναντίον Ποινής.

- 5 Έφεση εναντίον της κατάδικης και της ποινής από τον Γεώργιο Α. Παττίχη, ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 9 Ιουλίου, 1993 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 8134/93) στην κατηγορία της εγκατάστασης παιγνίου χωρίς άδεια κατά παράβαση των άρθρων 6B(1), (2) (α), (4) και 6Δ του Περί Οίκων Στοιχημάτων και Κυβείας Νόμου, Κεφ. 151, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 23/65 και 17/78 και καταδικάστηκε από Ε. Παπαδοπούλου (κα) Α.Ε.Δ. σε £50.- πρόστιμο και διαταγή για κατάσχεση δύο μηχανών παιγνίου.
- 15 Α. Μαθηκολώνης, για τον εφεσεύοντα.

Μ. Μαλαχτού- Παμπαλλή (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult.

- 20 ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η έφεση στρέφεται αποκλειστικά εναντίον της ποινής με την οποία το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας διέταξε την κατάσχεση δύο μηχανών παιγνίου, μετά από παραδοχή του εφεσεύοντα σε κατηγορία εγκατάστασης μηχανής παιγνίου χωρίς άδεια, κατά παράβαση των άρθρων 6B(1), (2)
- 25 (α), (4) και 6Δ του περί Οίκων Στοιχημάτων και Κυβείας Νόμου, Κεφ. 151 όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 23/65 και 17/78. Στον εφεσεύοντα επιβλήθηκε στην ίδια υπόθεση και ποινή προστίμου £50, αλλά ο εφεσεύοντας εγκατέλειψε την έφεση εναντίον της ποινής του προστίμου.

- 30 Οι λόγοι εφέσεως που αναπτύχθηκαν ενώπιόν μας, από το συνήγορο του εφεσεύοντα, είναι ότι η ποινή της κατάσχεσης των μηχανών παιγνίου, είναι έκδηλα υπερβολική

και το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν εδικαιολόγησε την επιβολή της ποινής αυτής, ούτε και είχε ενώπιόν του την αξία των μηχανών που κατασχέθηκαν.

Τα γεγονότα της υπόθεσης, όπως τέθηκαν ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου, είναι σε συντομία τα εξής: 5

Στις 9/3/93 η Αστυνομία έλεγξε το Αθλητικό Σωματείο ΑΠΟΠ Προδρόμου, Λάρνακας, όπου βρέθηκαν δύο μηχανές παιγνίου τύπου ΠΟΚΕΡ οι οποίες είναι απαγορευμένες. Οι μηχανές αυτές είναι ιδιοκτησία του εφεσεύοντα, ο οποίος έδωσε μια κατάθεση στην Αστυνομία στην οποία 10 παραδεχόταν ότι το Μάρτη του 1993 αγόρασε 30 μηχανές τύπου ΠΟΚΕΡ και υπέβαλε αίτηση στον Έπαρχο για να εξασφαλίσει άδεια λειτουργίας των μηχανών αυτών, μετά που βεβαιώθηκε ότι υπήρχαν πάρα πολλές τέτοιες μηχανές εγκατεστημένες στη Λάρνακα. Δεν πρόσεξε όταν συμπλήρωσε τη φόρμα για άδεια λειτουργίας των μηχανών 15 ότι απαγορεύονται οι μηχανές τύπου ΠΟΚΕΡ.

Η κατάσχεση μηχανών παιγνίου με βάση το Νόμο, αποτελεί ποινή και η ποινή δεν πρέπει να είναι δυσανάλογη με τη βαρύτητα του αδικήματος. Το Δικαστήριο έχει διακριτική ευχέρεια να επιβάλλει ποινή κατάσχεσης των μηχανών και το Δικαστήριο πρέπει να δώσει λόγο για την άσκηση της διακριτικής του εξουσίας είτε υπέρ, είτε εναντίον της κατάσχεσης. 20

Όπως λέχθηκε στην υπόθεση *Zavos v. The Police* 25 (1963) 1 CLR 57 και στην έφεση *Παναγιωτίδης ν. Της Αστυνομίας* (1991) 2 ΑΑΔ. 78, κριτήρια για άσκηση της διακριτικής ευχέρειας της ποινής της δήμευσης, είναι η σοβαρότητα του αδικήματος, τα περιστατικά της υπόθεσης και η αξία του αντικειμένου. Η ποινή της δήμευσης 30 πρέπει να εξετάζεται ως μέρος της συνολικής ποινής, που δεν πρέπει να είναι δυσανάλογη με τη βαρύτητα του αδικήματος. Αν δεν θεθούν ενώπιον του Δικαστηρίου επαρκή στοιχεία, τότε είναι επιθυμητό το Δικαστήριο να καλέσει την Κατηγορούσα Αρχή να παρουσιάσει τα αναγκαία 35 στοιχεία και την Υπεράσπιση να αγορεύσει για το θέμα

τούτο. Η έλλειψη στοιχείων, αναφορικά με την αξία των αντικειμένων για τα οποία επιβάλλεται δήμευση, μπορεί να οδηγήσει στην ακύρωση της ποινής.

5 Η δικηγόρος της εφεσβλήτης πολύ ορθά, κατά τη γνώμη μας, ανέφερε στο Δικαστήριο ότι δεν μπορούσε να υποστηρίξει την απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου για την κατάσχεση των μηχανών παιγνίου, καθότι η πρωτόδικος Δικαστής δεν είχε ενώπιόν της στοιχεία αναφορικά με την αξία των δύο μηχανών παιγνίου.

10 Το πρωτόδικο Δικαστήριο στην απόφασή του δεν έδωσε κανένα λόγο για την κατάσχεση των δύο μηχανών παιγνίου, ούτε και είχε ενώπιόν του την αξία των μηχανών αυτών για να μπορέσει να αποφασίσει ως μέρος της συνολικής ποινής κατά πόσο η ποινή ήταν δυσανάλογη με
15 τη βαρύτητα του αδικήματος. Λόγω έλλειψης στοιχείων αναφορικά με την αξία των αντικειμένων, καθώς και έλλειψης λόγων για την κατάσχεση των δύο μηχανών παιγνίου, αποφασίσαμε να ακυρώσουμε την ποινή της κατάσχεσης των δύο μηχανών.

20 Η έφεση επιτρέπεται και η ποινή της κατάσχεσης των υπό κρίση αντικειμένων ακυρώνεται.

Η έφεση επιτρέπεται και η ποινή της κατάσχεσης ακυρώνεται.